

**UCHWAŁA NR XXIX/206/2026
RADY GMINY WILKOWICE**

z dnia 27 maja 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia wniosku z dnia 27 kwietnia 2026 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), w związku z art. 241 i 242 § 1, 244 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

Rada Gminy Wilkowice uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wniosek z dnia 27 kwietnia 2026 r., który wpłynął do Rady Gminy Wilkowice 29 kwietnia 2026 r. dotyczący zniszczenia i kradzieży banerów informacyjnych oraz eskalacji konfliktu wokół prywatnych nieruchomości na tzw. Kępie w Bystrej postanawia się uwzględnić z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia zawarte zostało w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy Wilkowice do zawiadomienia Wnioskodawcy o sposobie załatwienia wniosku przez Radę Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

mgr Alina Macher

Załącznik do uchwały nr XXIX/206/2026

Rady Gminy Wilkowice

z dnia 27 maja 2026 r.

Do Rady Gminy Wilkowice 29 kwietnia 2026 r. wpłynęło pismo informujące o zniszczeniu i kradzieży banerów informacyjnych oraz eskalacji konfliktu wokół prywatnych nieruchomości na tzw. Kępie w Bystrej.

Przewodnicząca Rady Gminy Wilkowice przekazała pismo do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z prośbą o przygotowanie projektu uchwały dla rady oraz wypracowanie opinii w sprawie, która zgodnie z par. 50 ust. 5 Statutu Gminy Wilkowice, uchwalonym na sesji 27 października 2021 r. (uchwała Nr XXXV/322/2021) będzie stanowiła uzasadnienie do w/w uchwały. Wystąpiła również z wnioskiem do Rady Prawnego z prośbą o opinię w sprawie.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 26 maja 2026 r. analizowała przedmiotowe pismo w kontekście art. 241 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572,) zwanej dalej: Kpa, zgodnie z którym przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, **wzmocnienia praworządności**, usprawnienia pracy i **zapobiegania nadużyciom, ochrony własności**, lepszego zaspokajania potrzeb ludności.

Stwierdzono, że w/w pismo mimo określenia jego charakteru jako „apel” wpisuje się w zakres spraw wynikających z art. 241 Kpa. Przepis art. 241 Kpa jedynie przykładowo podaje sprawy, których może dotyczyć wniosek (art. 241 Kpa Adamiak 2019, wyd. 16/Borkowski/Adamiak). Katalog ten poprzedzony jest sformułowaniem „w szczególności”, ma więc charakter otwarty. Należy również zauważyć, że zgodnie z art. 242 § 1 Kpa wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku. Z kolei art. 222. Kpa jednoznacznie stwierdza, że o tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.

Przy czym należy zauważyć, że obowiązujące przepisy prawa tj. art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym wskazują, że rada gminy obraduje na sesjach zwoływanych przez przewodniczącego w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. Wszystkie funkcje rady realizowane są na jej posiedzeniach i poza nimi rada nie może podejmować żadnych rozstrzygnięć.

Składający pismo wyraźnie wskazuje, aby przedmiotowe pismo potraktować jako informację o zdarzeniu, wskazując równocześnie, że sprawa została zgłoszona na Policję.

Nadto stwierdzono, że pismo w swej treści tytułuje się „apelem” i zawiera postulat skierowany m. in. do Rady Gminy Wilkowice o pilne zajęcie stanowiska potępiającego publicznie wszelkie formy niszczenia mienia oraz podjęcia działań deeskalujących napięcie społeczne wobec tematu zagospodarowania nieruchomości na Kępie w Bystrej.

Komisja zwraca uwagę, że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. gwarantuje szeroki zakres praw i wolności, takich jak wolność sumienia i religii, nietykalność osobistą, wolność zrzeszania się, swobodne poruszanie się czy wolność wypowiedzi. **Jednocześnie nakłada na każdego obowiązek poszanowania praw i wolności innych osób**, a na władze publiczne obowiązek ich ochrony i nienaruszalności. Wolności i prawa te nie są absolutne i mogą być ograniczone, ale tylko na mocy ustawy, w celu ochrony bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, zdrowia, moralności lub praw innych osób, a takie ograniczenie nie może naruszać istoty wolności. Art. 31 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że: „*Wolność człowieka podlega ochronie prawnej*” a ust. 2 stanowi, że: „*Każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych. Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje*”

Z kolei art. 32 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że: „*wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne*”, a ust. 2 stanowi, że: „*nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny*”.

Zgodnie z art. 64 Konstytucji RP „*1. Każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia*”, „*2. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej*”.

Prawo własności stanowi najszersze i fundamentalne prawo rzeczowe o charakterze majątkowym oraz bezwzględny (skutecznym wobec wszystkich). Charakteryzuje się ono maksymalnym zakresem kompetencji,

na który składa się możliwość posiadania rzeczy, używania jej, czerpania z niej zysków oraz decydowania o jej dalszym losie prawnym. Gwarancję ochrony tego prawa statuuje Konstytucja RP oraz akty ustawowe, na czele z Kodeksem cywilnym.

Zgodnie z art. 140 K.c., uprawnienia do korzystania i rozporządzania rzeczą mają charakter wyłączny. Przekłada się to na ogólny obowiązek innych podmiotów do nieingerowania w cudzą własność. W sytuacji bezprawnego naruszenia tego statusu, właścicielowi przysługują konkretne roszczenia ochronne skierowane przeciwko sprawcy. Za działanie bezprawne uznaje się każdą ingerencję w przedmiot własności, która dokonuje się wbrew woli osoby uprawnionej oraz w sprzeczności z obowiązującymi przepisami.

Komisja, przychylając się do wniosku, jednoznacznie stwierdza, że nie akceptuje działań przybierających różnego rodzaju formy niszczenia cudzego mienia na terenie Gminy Wilkowice oraz apeluje o powstrzymanie się od działań prowadzących do konfliktu i eskalacji napięcia społecznego wobec tematu zagospodarowania nieruchomości na Kępie w Bystrej, dlatego wnioskuję do Rady Gminy Wilkowice o podjęcie powyższej uchwały.

W pozostałej części przedmiotowe pismo, zawiera informacje autora, które nie kwalifikują się jako żądania podlegające rozpatrzeniu w ramach skargi, wniosku czy petycji i nie wymagające polemiki i zajęcia stanowiska przez Radę Gminy Wilkowice.

Biorąc pod uwagę powyższe komisja zawnioskowała do Rady Gminy Wilkowice o podjęcie uchwały w sprawie rozpatrzenia wniosku z dnia 27 kwietnia 2026 r., w konsekwencji czego, mając na uwadze ogół naprowadzonych powyżej okoliczności, Rada Gminy Wilkowice uznaje za zasadne podjęcie uchwały w sprawie rozpatrzenia wniosku z dnia 27 kwietnia 2026 r., tym samym uznając wniosek za zasadny.

POUCZENIE:

Wnioskodawcy niezadowolonemu ze sposobu załatwienia wniosku służy prawo do wniesienia skargi w trybie określonym w rozdziale 2 działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego.

Na podstawie art. 247, w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy wniosek, w wyniku jego rozpatrzenia, został uznany za bezzasadny i jego bezzasadność wykazano w odpowiedzi na wniosek, a wnioskodawca ponowił wniosek bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jego rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania wnioskodawcy.